

12. Přílohy

Seznam příloh:

Příloha 1: Rozhovor s pozorovaným žákem (Tiborem)

Příloha 2: Rozhovor s rodiči Tibora

Příloha 3: Odkazy na zmíněné pomůcky v ohniskových skupinách

Příloha 1: Rozhovor s pozorovaným žákem (Tiborem)

30. 6. 2021

Jak hodnotíš rok v první třídě?

“Líbilo se mi to. Líbilo se mi výtvarná výchova, tělocvik a hudební výchova.”

Představoval sis, že to bude takhle vypadat, než jsi šel do školy?

“Možná trochu jinak jsem si to představoval..., to už si ani nepamatuju..”

Vzpomeneš si na hodinu matematiky, která tě bavila?

“Bavilo mě, když to je o přírodě. To mám rád. Zrovna zítra jedu na tábor na 10 dní, a tam se naučím ještě víc o přírodě.”

Vzpomeneš si na hodinu matematiky, která tě nebavila?

“Nevím.”

Jaké to bylo, dostávat úlohy navíc?

“Když jsem musel něco říkat pro maminku nebo před spolužáky, tak mi to připadalo blbý.”

A proč?

“Chtěl jsem si to dělat sám pro sebe.”

Takže si radši děláš úkoly úplně sám?

“Nějaké úkoly bych radši dělal s maminkou nebo tatínkem, ale když to jsou zrovna jednoduchý úkoly, tak nemám rád, když to musím číst a říkat ještě rodičům a ve škole nahlas.”

A které úkoly jsi rád řešil s rodičema?

“Třeba slovní úlohy, kterým jsem moc nerozuměl.. a taky jsem se ptal, jestli tam měkké nebo tvrdé I/Y.”

Plnil jsi nějaké úkoly navíc i doma?

“Měl jsem navíc pracovní listy, nejdřív jsem je dělal doma, ale pak jsem to stíhal už i ve škole. Paní učitelka mi dala pracovní listy už ve škole, nejdřív jsem myslel, že to jsou

domácí úkoly, ale pak jsem měl hotové všechny příklady v matematice, a tak jsem dělal pracovní listy už ve škole.

Všimla jsem si, že si rád prohlížíš učebnice dopředu. Udělal jsi někdy nějaké úkoly napřed?

“No...asi předminulý týden jsem byl nemocný a měl jsem nachlazení, tak jsme psali paní učitelce, jaké mám dělat úkoly doma a ona dlouho nic nenapsala, takže mi maminka vždycky ukázala, kolik mám udělat. Takže jsem udělal ve všech pracovních sešitech asi 6 stran, jenže pak paní učitelka napsala, že úkol je 2 stránky písanky, a to je všechno, to už jsem měl hotové 4 strany navíc.

A co jsi pak dělal ve škole, když jsi měl všechno hotové?

“Paní učitelka mi dávala pracovní listy, nebo jsem si mohl číst a k tomu byl taky občas pracovní list. A to jsem byl rád, pracovní listy mě baví víc než pracovní sešit, čtení mám nejradši, půjčoval jsem si i ve škole knížky pro velký děti. Baví mě si prohlížet encyklopedii, ale tu jsem ve škole neměl, tu mám doma.

Takže jsi měl napřed úkoly ve všech předmětech? I třeba v matematice?

“No já jsem to stejně uměl, já jsem viděl, že tam jsou stejné příklady, které už jsem uměl, a už byly jen 3 stránky do konce, a tak jsem je dodělal, protože ve škole už jsem to nechtěl dělat.

A proč jsi to nechtěl dělat ve škole?

“Když děláme příklady ve škole, tak se musím hlásit, říkat, jak počítám nahlas a musím dávat pozor, který příklad mám číst a taky psát na tabuli. Když mám pracovní list, tak si můžu počítat sám a nemusím se hlásit a říkat nahlas.

Nemáš rád, když mluvíš nahlas před třídou. Co na tom je nejvíc nepříjemné?

“No to musím počkat, až jsou všichni ticho, musím mluvit nahlas a aby rozuměli a když jsem napřed, tak už nevím, o kterém příkladu mám mluvit, tak mi to musí paní učitelka říct.

Příloha 2: Rozhovor s rodiči Tibora

1. 7. 2021

Jak hodnotíte Tiborův první rok ve škole?

„Noo.. byla jsem ráda, že to zvládal sám, neměl problémy, nemuseli jsme se mu moc věnovat, jakože byl samostatnej, ale občas ho to k tomu nešlo donutit.. no spíš nejdřív ho to bavilo, ale pak už moc ne.. pozdějc už ho to moc nebavilo, nemohla jsem ho do toho dokopat. Nechtěl počítat pořád to samý, vždycky říkal, že už to umí, a navíc sourozenci si hráli, tak nechtěl dělat pořád to samý dokolečka.“

Naplnilo to vaše očekávání?

„Byla jsem ráda, že měl někdy svoje úkoly, že nemusel číst ty slabiky, když už uměl číst. Nejvíc ho bavilo, když měl fakt speciální úkol, kdy musel hledat třeba v encyklopedii, něco si musel zjišťovat sám, to ho bavilo. Bála jsem se, že bude zlobit, když se bude nudit, ale paní učitelka mu dávala občas úkoly navíc, tak nezlobil.“

Vyhovovala vám více distanční výuka nebo prezenční? Proč?

„Když bych to měla seřadit, tak nejvíc nám vyhovovala distanční výuka, ale když měli jen úkoly bez online hodin. Měl to hned hotový a mohl si hrát. Paní učitelka vypsalala na týden úkol, tak to měl do půl hodiny a pak si mohl hrát se sourozenci. Na druhém místě by bylo chození do školy, ale nejhorší byly ty online hodiny, protože se počítalo společně a pomalu, a to ho nebavilo, navíc to byly vždycky 2 hodiny, takže se nudil dvě hodiny a pak teprve až plnil úkoly. Během distanční výuky moc ty úkoly navíc neměl, jenom občas, spíš ze čtení.“

Plnil domácí úkoly Tibor sám nebo využíval pomoc?

„Většinu, teda snad všechno si plnil sám, já jsem spíš dohlížela na to, jestli to udělal. Nebo když bylo úkolů víc, tak jsem mu naplánovala, co kdy má udělat, ale pak už to dělal sám a nosil mi to zkontrolovat. Někdy nerozuměl zadání u bonusových úkolů, to jsem mu třeba musela vysvětlit to, co nevěděl, ale pak už to udělal zase sám. Nebo když měl něco vyhledat v encyklopedii, a pak to tam nebylo, tak jsem mu pomáhala hledat informace na internetu.“

Pocítili jste během výuky ve škole nějakou změnu na Tiborově přístupu k matematice?

„Zezačátku školy, září i říjen, ho to bavilo hodně, to ho bavilo všechno. Ale pak, když to začalo být stejný, tak už ho to nebavilo a nechtěl to dělat. Takže potom záleželo – vždycky,

když dostal něco nového a speciálního, tak to ho bavilo, ale pak když musel dělat pořád ty stejné věci dokola, to ho zase nebavilo. Takže třeba děti sčítaly do 10 a Tibor dostal nad 10, tak poprvé byl rád, ale pak když měl zase sloupec podobných příkladů, tak to už dělat nechtěl. Nejvíc ho bavily takový ty logický úkoly, měl třeba nějaký ty pavučiny, to ho bavilo. Nebo slovní úlohy, když musel trochu přemýšlet.“

Tibor si ke konci roku začal plnit úkoly v matematice napřed, víte, proč tomu tak bylo?

„Nejdřív to slyšel asi při distanční výuce, když paní učitelka počítala s dětmi, tak jeden spolužák řekl, že už to má hotové.. a od té doby si chtěl Tibor dělat taky stránky napřed, ale to jsem mu nedovolila, protože mi to bylo blbý vůči paní učitelce. No a pak ke konci roku byl nemocný a nevěděla jsem, kdy půjde zase do školy, tak už jsem mu dovolila to doplnit. Stejně co mi říkal, tak ve škole měl ty svoje úkoly a ostatní spolužáci asi pracovali pomaleji v sešitech, že on to vysvětlení nepotřeboval, občas říkal, že musí čekat, když jim to dlouho trvá. Tak jsem si říkala, že to snad paní učitelce vadit nebude. Jak už jsem říkala, spíš ho bavily úkoly navíc. Doma měl za odměnu tu aplikaci, jak jsem ti ukazovala (Matemág), přestože to bylo počítání, tak to měl jako odměnu, aby si nejdřív udělal úkoly, které ho nebaví a pak až mohl mít tu aplikaci na chvílku zapnutou, to ho bavilo nejvíc.“

Příloha 3: Odkazy na zmíněné pomůcky v ohniskových skupinách

Online zdroj pomůcek:

- Učitelnice (<https://www.ucitelnice.cz/>)
- Twinkl (<https://www.twinkl.com/>)
- Pinterest (<https://cz.pinterest.com/>)
- Matemág (<https://matemag.cz/>)

Tištěné materiály:

- Koumák – pro šikovné a nadané děti
(<https://www.didaktis.cz/?middle=p%3A17592186695887&sys=dsh%3A17592186438501>)
- Materiály od H-mat (<https://www.h-mat.cz/ucebnice>)
- Pracovní karty Fraus
(<https://ucebnice.fraus.cz/cs/nezavisle-stranky/1.-stupen-pracovni-karty>)
- Hravá matematika
(<https://www.etaktik.cz/ucebnice-a-pracovni-sesity/1-stupen-zs/hrava-matematika/>)